

Spoštovani farani!

Na adventnem vencu, ki ga tudi letos imamo v cerkvi in doma, smo prižgali že drugo svečko. Ni potrebno posebej poudarjati, da bo božič kmalu tu.

Kristjani ne praznujemo božiča kar iznenada, ampak se nanj pripravljamo. Priprava je dvojna: daljna in neposredna. Daljna je advent, neposredna pa devetdnevnica. Advent pomeni tisti čas, ko se verniki pripravljamo na Kristusov prihod. To traja štiri adventne nedelje, česar nas želijo spomniti tudi štiri svečke, ki jih drugo za drugo prižigamo. Še vedno je zelo uveljavljena tudi devetdnevnica, ki je v resnici trajala le osem dni, vendar je izraz ustaljen za pobožnosti, s katerimi se pripravljamo na večje praznike. S pesmijo *Kralja, ki prihaja, pridite molimo* in z drugimi adventnimi spevi odstranjujemo še zadnje ovire iz našega srca, da bi se v njem mogel roditi mali Bog – Božič.

Ponekod na Slovenskem so tudi danes žive stare oblike praznovanja. Tako izgledajo: sveti večer nastopi, ko odzvoni avemarija. Po stari krščanski navadi se praznovanje prične s prenašanjem prižganega kadila po domu.

Kadilo pomeni Kristusa, blagoslovljena voda pa ponazarja njegov blagoslov za življenje ljudi. S prenašanjem prižganega kadila pričnemo takoj, ko se zmrači. Pri obredu sodelujejo vsi domači. Hišni gospodar vzame posodo z žerjavico in nanjo natrosi kadilo. Kdo drug vzame posodo z žegnano vodo in z vejico božičnega dreveščka sproti kropi. Sprevod gre skozi vse hišne prostore. Med prenašanjem kadila navadno molimo veseli del rožnega venca ali pa pojemo božične pesmi. Ko nehamo prenašati kadilo, se začne praznovanje. Pokaditev doma in družine opravimo potem še dvakrat: zvečer pred novim letom in pred praznikom Svetih treh kraljev.

Božič je povsod po svetu tipičen družinski paznik. Ljudje takrat ostanejo doma, v krogu svoje družine. Še vedno pa ni popoln, če ne postavimo jaslic in božičnega drevesa. Za najmlajše pa je zelo pomemben tudi božiček.

Takšen je torej naš božič! Vse doslej povedano sodi bolj k zunanjemu praznovanju, ki je seveda tudi pomembno in potrebno. Najbolj pomembno pa je to, kar se dogaja v naših srcih. Če bodo le-ta prežeta z radostjo zaradi vsega, kar je Bog storil za nas in kar v božični skrivnosti praznujemo – rojstvo Božjega Sina, ki nas je s svojim trpljenjem, smrtjo in vstajenjem odrešil (zato je božična skrivnost polna le v povezavi z velikonočno!), potem bodo prazniki zares takšni, kot morajo biti.

V preprostosti betlehemskega hleva prihaja Bog med nas, da bi ga vsi v preprostosti svojega srca mogli sprejeti. Tako nezahteven je! Naj nas pritegne, naj nas prevzame, da bomo z Njim in On z nami! Zato že zdaj vesele in blagoslovljene božične praznike.

p. Jože

iz življenja župnije, iz življenja župnije, iz življenja.....

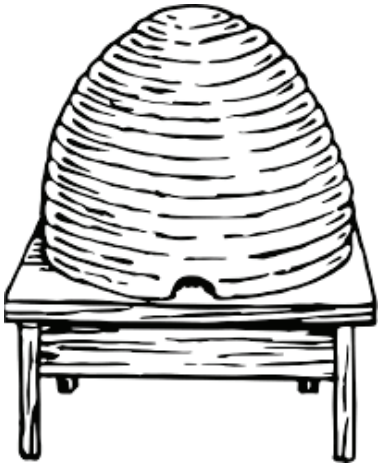

Brezmadežno spočetje Device Marije

Poleg Gospodovega rojstva ima v mesecu decembru vidno mesto praznik Marijinega brezmadežnega spočetja – 8. 12. Neki duhovni pisatelj takole razmišlja o Brezmadežni: »Moja najlepša zamisel, pravi Bog, je moja Mati. Manjkala mi je Mati in ustvaril sem jo. Ustvaril sem si Mater, preden mi je ona podarila Življenje. Tako je bilo bolj varno. Zdaj sem čisto

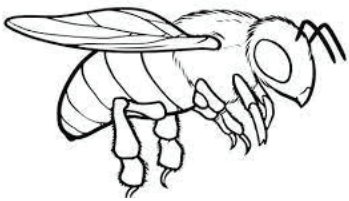
zares človek kakor vsi ljudje. Ničesar jim nimam zavidati, kajti imam Mater. Pravo Mater. Njena duša je brez vsakega madeža in polna milosti. Njeno telo je deviško in obdano s tako lučjo, da se je na zemlji nikoli nisem naveličal gledati, je poslušati in občudovati. Moja Mati je lepa, tako lepa, da moje srce ob njej ni čutilo domotožja po nebeškem sijaju, ki sem ga zapustil. Čeprav so me na rokah nosili angeli – povem, kar je res, pravi Bog – ta še zdaleč ne dosega toplega naročja Matere, verjemite mi«. Praznik obhajamo 8. decembra – sv. maša ob 18h.

Ambroževa nedelja

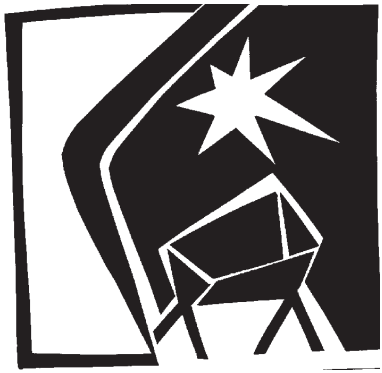
Današnjo drugo adv. nedeljo obhajamo tudi kot Ambroževo nedeljo. sv. Ambrož spada med štiri izvirne in velike cerkvene učitelje Zahodne Cerkve. Ob njem so še: njegov učenec sv. Avguštin, sv. Hieronim in sv. Gregor Veliki. Svetnike pogosto prepoznamo po njihovih atributih – značilnih predmetih oz. znamenjih, ki jih spremljajo in predstavljajo njihovo svetniško držo.

Ambrožev atribut je najpogosteje čebelji panj. Anekdota o njegovem otroštvu opisuje naslednji dogodek: Ambrožu se je še kot dojenčku, spečemu v zibelki na domačem dvorišču, na glavo usedel roj čebel. Pestunja, ki ga je varovala, je začela kričati in klicati na pomoč. Ambrožev oče – izkušen čebelar – je ukazal, naj pustijo otroka na miru in tako se je roj čez čas dvignil, ne da bi otroka pičila ena sama čebela. Po tem dogodku je oče dal otroku ime Ambrozij. Ambrozija je grški izraz za mano, ki naj bi bila hrana za bogove in je dajala večno mladost in nesmrtnost. Ambrosius pa pomeni nesmrten.

Nekateri posamezniki čebelarijo tudi v našem domačem okolju. Med njimi se je porodila zamisel, da bi to, kar je včasih pri nas že bilo - Ambroževo nedeljo in srečanje čebelarjev zopet obhajali; letos torej na današnjo – 2. adv. nedeljo.

Božična devetdnevnica

S pojmom *devetdnevnica* označujemo obdobje priprave na najpomem- bnejša praznovanja. V Cerkvi tako obhajamo božično devetdnevnico, tisto pred binkoštmi, devetdnevna priprava na birmo, pred raznimi žegnanji,…. da bi se tako res lepo pripravili na praznovanje; tokrat gre za pripravo na praznik Gospodovega rojstva – na božič. Obhajali jo bomo pri večerni sv. maši ob 17h. Osrednje povabilo k pripravi izraža peto povabilo: *Kralja, ki prihaja, pridite, molimo.* Devetdnevnico toplo priporočamo in vabimo naše prvoobhajance in starše, bodoče birmance ter vse ostale veroukarje in njihove družine. Večerna molitev ob adventnem vencu bo tako le še lep zaključek vsakodnevne priprave na božično praznovanje Gospodovega rojstva.

Srečanje ŽPSa

V zadnjem mesecu koledarskega leta se je v župnijskem življenju vse zgostilo na prve dni – tudi mesečno srečanje ŽPSa. Naj omemba na tem mestu velja tudi kot *povabilo članom ŽPSa na to srečanje*; imeli ga bomo na ustaljeni dan – prvi torek v mesecu ob 18h (sv. maša na ta dan bo zjutraj ob 8h). V duhovnem delu srečanja si v Priročniku za člane župnijskega pastoralnega sveta poglejmo decembrski prispevek – Praznovanje. V drugem delu pa se bomo pogovorili o bližnjih božičnih praznikih in o vsem, kar jih spremlja. Člani ŽPSa – dobrodošli.

Odgovarja: p. Jože Petek, župnik
e-naslov: joze.petek@rkc.si , telefon: 031 338 191